

ἐκτεθοῦν εἰς τὸν ἥλιον, πλὴν ὅμως αἱ μεσολαβήσασαι ἐν τῷ μεταξύ βροχαὶ καθυστέρησαν τὴν ἐκθεσιν αὐτῶν μέχρι τῆς 10ης ἡμέρας. Τέλος, οἱ ταρσοὶ τῆς ὑπὸ πλαστικὴν ὕλην μεθόδου ἐκαλύφθησαν διὰ φύλλου πολυαιθυλενίου ἐν εἴδει δικλινοῦς στέγης, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος ἀπὸ τοῦ στρώματος τῶν σταφυλῶν ἐκυμαίνεται ἀπὸ 7 ἑκατοστομ. (βάσις στέγης) μέχρι 20 ἑκατοστομ. (ὕψος στέγης). Ἡ πλαστικὴ αὕτη στέγη παρέμεινε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀποξηράνσεως.

Ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐλέχθη, αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι δὲν ἦσαν εὐνοϊκαὶ μέχρι πέρατος τοῦ πειράματος. Συγκεκριμένως ἀπὸ τῆς 16—21 Αὐγούστου ἐπεκράτησε καιρὸς βροχερὸς καὶ νεφελώδης μὲ μικρὰν ἡλιοφάνειαν.

Συνεπεῖα τῶν βροχῶν καὶ τῆς ὑψημῆς ἀτμοσφαιρικῆς ὑγρασίας, ἐνεφανίσθησαν συμπτώματα εὐρωττιάσεως εἰς τὸν σταφιδόκαρπον τῆς ὑπὸ σκιᾶν—ἥλιον μεθόδου. Εἰς τὸν σταφιδόκαρπον τῶν δύο ἄλλων μεθόδων δὲν παρατηρήθη εὐρωττίασις.

Οἱ κεκαλυμμένοι διὰ πολυαιθυλενίου ταρσοὶ ἐδέχθησαν ὅλας τὰς καιρικὰς ἀνωμαλίας, χωρὶς νὰ ληφθῇ οὐδεμία φροντίς ἰδιαιτέρας προφυλάξεως τῶν, ὅπως ἐγένετο μὲ τοὺς ταρσοὺς τῶν ἄλλων μεθόδων τοῦ πειράματος. Αἱ βροχαὶ οὐδόλως ἐβλάψαν τὸ πλαστικὸν τοῦτο κάλυμμα, οὔτε καὶ τὸν ὑπ' αὐτὸ σταφιδόκαρπον. Ἐπίσης ὁ ἥλιος καὶ ἡ θερμότης αὐτοῦ οὐδεμίαν ἔσχον δυσμενῆ ἐπίδρασιν ἐπὶ τοῦ πλαστικοῦ καλύμματος.

Ἡ ἀποξηράνσις διήρκεσεν : Εἰς τὸν ἐλεύθερον ἥλιον 17 ἡμέρας, εἰς τὴν σκιᾶν—ἥλιον 19 ἡμέρας καὶ εἰς τὸ πλαστικὸν πολυαιθυλενίον 14 ἡμέρας.

Ἐκ τοῦ ἀποληφθέντος ξηροῦ σταφιδόκαρπου, ὁ τῆς σκιᾶς—ἡλίου ἦτο ποιοτικῶς ἀνώτερος (χρῶμα, ἀφήν), ὁ δὲ τοῦ πολυαιθυλενίου κατέλαβεν

ἐνδιάμεσον θέσιν μεταξύ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σκιᾶς—ἡλίου. Ποσοτικῶς ἡ ἀπόδοσις εἰς ξηρὰν σταφίδα τῶν μεθόδων «ὑπὸ σκιᾶν—ἥλιον» καὶ «ὑπὸ πλαστικὴν ὕλην» ἦτο ἐλαφρῶς ἀνωτέρα τῆς «ὑπὸ τὸν ἥλιον».

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἀνωτέρω πειράματος ἐμφανίζονται συγκεντρωτικῶς εἰς τὸν ἐπισυναπτόμενον πίνακα 1.

ΠΕΙΡΑΜΑ 2ον. Τοῦτο διενεργήθη εἰς τὸ κεντρικὸν Ἰνστιτοῦτον Σταφίδος, χρησιμοποιοῦνθεις πρὸς ἀποξηράνσιν σουλτανίνας, ὁμοιομόρφου, κατὰ τὸ δυνατόν, ὠριμάνσεως.

Αἱ ἐφαρμοσθεῖσαι μέθοδοι ἀποξηράνσεως ἦσαν : α) ὑπὸ τὸν ἥλιον, β) ὑπὸ μέλαν ὕφασμα ἀραιᾶς ὑφάνσεως (μέθοδος κ. Βέη), καὶ γ) ὑπὸ πλαστικὴν ὕλην (πολυαιθυλενίον).

Ὡς ὑπόστρωμα διὰ τὸ ἄπλωμα τῆς πρὸς ἀποξηράνσιν σταφίδος ἐχρησιμοποιήθη σανίς.

Καὶ εἰς τὸ πείραμα τοῦτο τὸ πολυαιθυλενίον ἐκάλυψε τὴν σουλτανίνα ἐν εἴδει δικλινοῦς στέγης καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἀποξηράνσεως.

Τὸ μέλαν ὕφασμα, τῆς μεθόδου Βέη, ἐκάλυψε τὴν σουλτανίνα ἐφαπτόμενον αὐτῆς.

Ὁ σταφιδόκαρπος, πρὸ τῆς ἐκθέσεώς του πρὸς ἀποξηράνσιν, ἐνεβαπτίσθη εἰς διάλυμα ἀνθρακικοῦ Καλίου 7ο Beaume περιέχοντος καὶ ὀλίγον ἑλαιον.

Καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος τούτου, δὲν ἐπεκράτησαν εὐνοϊκαὶ καιρικαὶ συνθῆκαι μέχρι πέρατος τῆς ἀποξηράνσεως. Ἀπὸ τῆς 1—7 Σεπτεμβρίου ἐπεκράτησε καιρὸς βροχερὸς μὲ μικρὰν ἡλιοφάνειαν.

Διὰ τὴν ὑπὸ τὸ πλαστικὸν πολυαιθυλενίον σουλτανίνα οὐδεμία φροντίς προφυλάξεως τῆς ἀπὸ τὰς βροχὰς ἐλήφθη. Διὰ τὴν σουλτανίνα ὅμως τῶν ἄλλων μεθόδων ἐλήφθη τοιαύτη.

Τόσον τὸ πολυαιθυλενίον, ὅσον